

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7938/2022
09.02.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Гордане Џакула и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужене Црква Светог Јована Владимира, Београд, чији је пуномоћник Милорад Рогић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији су пуномоћници Богољуб Гачевић, адвокат из ... и Синиша Т. Милић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизијама тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8416/18 од 10.11.2021. године, у седници већа одржаној 09.02.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизијама тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8416/18 од 10.11.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољене, ревизије тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8416/18 од 10.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 4593/17 од 14.06.2018. године, првим ставом изреке, одбијен је приговор стварне ненадлежности овог суда за поступање у овој правној ствари. Другим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено да је тужилац власник стана број .., површине 43 м², једнособан стан – поткровље са лођом .., на четвртом спрату стамбене зграде за колективно становање број зграде .. у улици ... (сада ...) број .. у Београду, саграђеној на катастарској парцели бр. .. КО ..., уписана у лист непокретности бр. .. КО Трећим ставом изреке, одлучено је да ова пресуда има послужити као извршни наслов за промену стања у катастру и упис тужиоца у Катастар непокретности, земљишне и друге јавне књиге као власника наведеног стана. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 348.100,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 8416/18 од 10.11.2021. године, првим ставом изреке, потврђена је првостепена пресуда у ставу првом и другом изреке и одбијена као неоснована жалба тужене у том делу. Другим ставом изреке, преиначено је решење о трошковима поступка и обавезана тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 280.600,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате. Ставом трећим изреке, одбијени

су као неосновани захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужена је благовремено изјавила ревизије због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужилац је поднео одговор на ревизије.

Према члану 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да нема места одлучивању о ревизијама тужене као о изузетно дозвољеној ревизији, јер у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева. Предмет тужбеног захтева у овом спору је утврђење права својине на непокретности и тужбени захтев је усвојен применом члана 33. и члана 41. став 1. Закона о основама својинскоправних односа, а имајући у виду садржину постављеног тужбеног захтева. Питања на која се у ревизији указује као спорна, везана су за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. О активној легитимацији тужиоца одлучено је применом материјалног права које не одступа од примене права у истим или сличним чињенично-правним ситуацијама. Посебна ревизија се не може изјавити због битних повреда одредаба парничног поступка. Правноснажна пресуда која је достављена уз ревизију не указују нужно на другачији правни став, имајући у виду да одлука у споровима са оваквим захтевом зависи од чињеничног стања сваког конкретног спора.

Из изнетих разлога применом члана 404. став 1. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке решења.

Испитујући дозвољеност ревизија на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизије нису дозвољене.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења поднета је 28.03.2017. године, а вредност предмета спора је 4.200.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на неновчано потраживање, у коме означена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да су ревизије тужене недозвољене, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Марина Милановић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**